Nr. 31 Koźmin, sobota dnia 17 kwietnia 1926 r. Rok 39

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: na miesiąc kwiecień 1,00 zł. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: miejscowe mm. 1-łamowy 5 groszy pozamiejscowe „ „ 6 „

Dział urzędowy

Nr. 147. **Walka z gruźlicą.**

W celu wciągnięcia szerokich warstw społeczeństwa do walki z gruźlicą przeznaczono na stałe trzecią sobotę i niedzielę kwietniową każdego roku jako dni propagandy przeciwgruźliczej. W dni powyższe urządza się na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przez Towarzystwa przeciwgruźlicze zbiórki uliczne celem osiągnięcia środków na zwalczanie gruźlicy (suchot).

Z uwagi na to, urządza się na terenie całego powiatu koźmińskiego **zbiórkę** w sobotę, dnia 17 i w **niedzielę, dnia 18 kwietnia br.**

Podając powyższe do wiadomości jestem głęboko przekonany, że Szanowne Obywatelstwo tutejszego powiatu przyczyni się jednomyślnie do zwalczania tak potężnego wroga ludzkości, jakim jest gruźlica i pospieszy z wydatną pomocą.

Koźmin, dnia 16 kwietnia 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 2862/26 I. —

Nr. 148. **Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne Wojew. Poznańskiego w sprawie pryszczycy.**

Celem stłumienia zarazy pryszczycy u zwierząt racicowych, uchylając tutejsze rozporządzenie weter.-polic. z dnia 3. stycznia 1925 r. L dz. 9111/25. I. (Dz. Urz. str. 29), na zasadzie § 16 i nast ustawy pomorowej z dnia 26. czerwca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. str. 519) oraz odnośnych rozporządzeń Min. Rol. i Dóbr Państw. zarządzam co następuje:

I. Zagrody zapowietrzone.

§ 1.

Odnośnie do zagród zapowietrzonych, to jest tych zagród, gdzie urzędowo stwierdzono pryszczycę, względnie gdzie się znajduje bydło podejrzane o zarazę wzgl. lub zarażenie się, obowiązują szczegółowe przepisy, wydane przez miejscowe władze policyjne za porozumieniem się z dotyczącym pow. lekarzem wet. który tymczasowo zarządzenia odnośne wydaje właścicielowi na piśmie po myśli przepisów § 154 i nast. V. A. V. G.

II. Obwód ściślejszy, zapowietrzony.

Do tego obwodu, utworzonego przez odnośnego Starostę za porozumieniem się z właściwym powiat. lekarzem wet. zostaną z mocą brzmienia § 161 do 165 powołanych przepisów wcielone miejscowości, w których stwierdzono pryszczycę.

§ 2.

1. Przy głównych wejściach do miejscowości zapowietrzonych winny być umieszczone tablicę z trwałym i wyraźnym napisem: „Pryszczyca, miejscowość zamknięta".

2. Wszystkie zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy, świnie) w miejscowości zapowietrzonej muszą być trzymane w oborze wzgl. chlewie.

3. Wszystkie psy w tym ściślejszym obwodzie muszą być trzymane na uwięzi, względnie prowadzone na smyczy.

4. Wszystek drób winien być trzymany w zamknięciu z wyjątkiem gęsi i kaczek, które też powinne być umieszczone, aby nie mogły opuscić zagrody względnie swego ogrodzenia.

5. Wprowadzenie, przywóz, przeprowadzenie zwierząt racicowych do tego obwodu ściślejszego, przejazd zaprzęgami zwierząt racicowych lub przepęd przez obwód ten jest wzbroniony. Na wyprowadzenie z zagrody zapowietrzonej zwierząt racicowych na rzeź do miejsca uboju w tym ściślejszym obwodzie zapowietrzonym zezwolić może odnośny Starosta w porozumieniu się z dot. pow. lekarzem wet. i tylko pod warunkiem, że zwierzęta te zostaną przewiezione na wozie pod dozorem policyjnym.

Na wprowadzenie do ściślejszego obwodu zapowietrzonego zwierząt racicowych na chów zezwolić może Wojewoda. Wprowadzanie zwierząt racicowych do zagrody zapowietrzonej jest bezwarunkowo zakazane.

6. Zwierzęta kopytowe zagród zapowietrzonych mogą być używane poza zapowietrzoną zagrodą, o ile przed opuszczeniem tej zagrody kopyta zostaną każdorazowo dostatecznie oczyszczone i odkażone.

7. Rzeźnikom, mniszkarzom, handlarzom i wszystkim osobom uczęszczającym w sposób domokrążny od zagrody do zagrody, wstęp do zagród zapowietrzonych jest zakazany.

8. Wstęp do obór i pomieszczeń gdzie się znajdują zwierzęta dotknięte pryszczycą jest wogóle wzbroniony, a dozwolony tylko właścicielowi, jego zastępcy, lekarzowi weterynarji oraz osobom, którym właściciel zlecił oprzątania i pielęgnowania tych zwierząt. Osoby, zajęte w zapowietrzonej ubikacji, mogą ją opuścić jedynie po każdorazowem dokładnem oczyszczeniu, odkażeniu rąk, odkażeniu obuwia i zewnętrznego ubrania, którem się stykały z choremi lub podejrzanemi zwierzętami.

9. Nie wolno zatrudniać dla obsługu zwierząt racicowych w zagrodzie zapowietrzonej osób, które mają styczność z obcemi zwierzętami racicowemi.

10. Znajdujące się w obrębie zagrody zapowietrzonej przedsiębiorstwo do którego uczęszcza większa ilość osób z obcych zagród, musi być zamknięte aż do wygaśnięcia zarazy i do uchylenia zarządzeń weter.-polic. dot. tej zagrody.

§ 3.

1. Przy wejściach do zagród zapowietrzonych i przy wejściach z obór gdzie się znajdują chore zwierzęta, winne być na czas trwania zarazy urządzone i stale utrzymywane stosowne urządzenia, zawierające środek odkażający dla odkażania osób, opuszczających daną zapowietrzoną oborę wzgl. zagrodę.

2. Drogi prywatne, wiodące do publicznych traktów do odnośnych zagród muszą być zamknięte dla wszelkiego ruchu publicznego.

3. Scieki, wiodące od obór zapowietrzonych, miejsca przed wejściami do obór tych, ścieki, gnojówki, muszą być przynajmniej raz dziennie zlane mlekiem wapiennem lub wysypane proszkiem wapna.

§ 4.

Wszelkie przyrządy stajenne, które miały styczność z zwierzętami choremi lub podejrzanemi, lub z ich produktami albo odchodami muszą być przed użyciem poza zagrodą zapowietrzoną oczyszczone i odkażone.

§ 5

Oddawanie mleka z zagród, położonych w obwodzie ściślejszym zapowietrzonym, dozwolone jest tylko po uprzedniem ogrzaniu do 70 o C. na przeciąg 30 minut lub do 85 o C. przez 1 minutę.

Przytem pozostawia się nienaruszony obowiązek przegotowywania zbiorowych odpadków z mleka (mleka odtłuszczonego, serwatki, maślanki i tp.) w zbiorowych mleczarniach, jakoteż obowiązek każdorazowego odkażania konwi od mleka przed ich wydaniem z mleczarni zbiorowej właścicielom (3% roztworem sody).

Miejsca zajazdowe przed mleczarniami zbiorowemi, rampy i tp. muszą codziennie po ukończonym przywozie mleka, uledz odkażaniu przez zlanie ich rzadkiem mlekiem wapiennem.

§ 6.

Z zagród zapowietrzonych nie wolno doprowadzać klaczy do stanowienia w zagrodzie obcej, jakoteż nie wolno doprowadzać klaczy z obcych zagród do zagrody zapowietrzonej celem stanowienia.

§ 7.

Usuwanie nawozu z obór zapowietrzonych dozwolone jest jedynie w formie złożenia go na kupę w obrębie zagrody (przy uniknięciu rozwlekania go po za swem miejscem wyznaczonem), przyczem nawóz musi być codziennie obficie zlewany rzadkiem mlekiem wapiennem, albo też przykryty odpowiednią warstwą nawozu końskiego.

W wyjątkowych wypadkach wywóz nawozu zakażonego lub gnojówki z zagród zapowietrzonych może się odbywać tylko za osobnem zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej za porozumieniem się z odn. pow. lek. wet. przy przestrzeganiu warunków, które tenże przepisze (uszczelnione wozy, uniemożliwiające rozwlekanie nawozu), a nadto pod tym warunkiem, że nawóz ten zostanie na polu w sposób przewidziany § 14 ust. 1 i 2 przep. o dezynfekcji przy chorobach zaraźliwych u zwierząt skopcowany lub natychmiast przyorany. Pozatem przy wywozie należy unikać drogi publicznej, a o ile to jest niemożliwe, musi droga ta każdorazowo być zlaną rzadkiem mlekiem wapna

Ubój zwierząt racicowych zagrody zapowietrzonej może się odbywać tylko w razie konieczności i to w tej samej zagrodzie zapowietrzonej i przy zachowaniu środków ostrożności, uniemożliwiających rozwleczenie zarazy, a zasadniczo winno się odbywać pod nadzorem urzędowego lekarza weterynaryjnego. Urzędowy lekarz weter. w razie rzezi z konieczności wykonać musi badanie mięsa. Skóry, rogi, racice zwierząt chorych na pryszczycę muszą przed wywiezieniem z zagrody uledz przepisanej dezinfekcji.

Na wyprowadzenie zwierząt racicowych, przeznaczonych na natychmiastową rzeź z niezapowietrzonej zagrody, a położonej w miejscowości zapowietrzonej. czyli obwodzie ściślejszym zapowietrzonym, może zezwolić Starosta (Przezydent miasta), ale tylko na rzeź w tej samej miejscowości zapowietrzonej pod warunkiem, że bezpośrednio przed wyprowadzeniem odnośnego zwierzęcia całe pogłowie zwierząt racicowych danej zagrody zostanie przez właściwego urzędowego lek. wet. zbadane i uznane za wolne od zarazy; na dalsze wyjątki zezwolić może Wojewoda.

§ 9.

Paszy objętościowej z zagród zapowietrzonych nie wolno wywozić, na wyjątki zezwolić może Starosta za porozumieniem się z pow. lek. wet. a to tylko w odniesieniu do paszy, co do której bezwarunkowo należy przyjąć, że nie zawiera zarazków pryszczycy.

§ 10.

Wełnę owiec z zapowietrzonej zagrody wolno wywozić tylko w workach gęsto utkanych i szczelnie związanych (zaszyte).

Padliny zwierząt chorych i wszelkie ich części wolno wywozić tylko przy przestrzeganiu jaknajwiększej ostrożności, uniemożliwiającej rozwleczenie zarazy.

§ 11.

W zagrodzie zapowietrzonej nie wolno dopuszczać żadnych urządzeń, połączonych z biorowiskiem większej ilości osób.

III. Dalszy obwód obserwacyjny.

§ 12.

Do tego obwodu utworzonego przez odnośnego Starostę (Prezydenta miasta) w porozumieniu z właściwym pow. lek. wet. zostaną wcielone miejscowości, położone naokoło obwodu ściślejszego (ust. II.), a które przez swe położenie geograficzne i warunki gospodarcze narażone są na niebezpieczeństwo przeniesienia się zarazy. Odnośnie do tego obwodu mają zastosowanie następujące postanowienia.

§ 13.

Przepędzanie, przeprowadzanie zwierząt racicowych luzem lub w zaprzęgu w tym obwodzie lub przez ten obwód, a także wprowadzanie do tego obwodu jest zabronione.

§ 14.

1. Wywóz (wyprowadzanie, wynoszenie) zwierząt racicowysh z tego obwodu do celów użytkowych, hodowlanych, uzależnia się od każdorazowego uprzedniego zezwolenia Wojewody pod warunkami przezeń wskazanemi.

2. Dla zwierząt racicowych, należących do różnych zagród tego dalszego obwodu, nie wolno używać wspólnych pastwisk, wodopojów, wód do pławienia, tudzież zakazuje się używania przez zwierzęta racicowe w tym obwodzie drogi publicznej, jakoteż stanowienia zwierząt racicowych z zwierzętami obcych zagród.

§ 15.

Na wywóz zwierząt racicowych z tego obwodu na rzeź zezwolić może każdorazowo i indywidualnie odnośny Starosta (Prezydent miasta), a to tylko z przeznaczeniem na rzeź przy przewiezieniu wozem wprost do najbliżej położonej rzeźni lub do najbliżej położonej stacji kolejowej z przeznaczeniem do rzeźni publicznej, posiadającej bezpośrednie połączenie torem kolejowym lub na targ rzeźny w Poznaniu po uprzedniem

1. zbadaniu i wystawieniu zaświadczenia zdrowotności przez urzędowego lekarza wet. przed wyprowadzeniem z dalszego obwodu obserwacyjnego z ważnością 48 godzin z któregoby wynikało, że tak zwierzęta, mające być wprowadzone, jak i wszystkie zwierzęta danej zagrody zostały zbadane i uznane za wolne od objawów chorób zaraźliwych oraz
2. uzyskaniu zezwolenia miejscowej władzy policyjnej.

Pisemne wyż. wymagane zezwolenie odnośnego p. Starosty winien interwenjuj. lekarz weter. zawsze dołączyć do listu przewozowego wzgl. przy transporcie kołowym winien je mieć woźnica przy sobie.

Przy załadowaniu zwierząt do wagonu kolejowego winien interwenjujący lekarz weter. powiadomić:

1. zarząd stacji kolejowej załadowczej o posiadanem zezwoleniu p. Starosty na załadowanie zwierząt oraz o potrzebie nalepienia na wagonach kolejowych z temi zwierzętami kartek o czytelnym napisie „Zwierzęta podejrzane o pryszczycę."
   Podobną uwagę winien umieścić na listach przewozowych.
2. o dniu odejścia transportu zwierząt i to telegraficznie na koszt strony, miejscową władzę policyjną miejsca przeznaczenia tego transportu, podając nr. wagonu kolejowego.

Wyładowywanie lub przeładowywanie zwierząt wśród drogi jest wzbronione, chyba, że jest to nieodzownym, by te zwierzęta osiągnęły miejsca swego przeznaczenia. Podczas ładowania tych zwierząt inne zwierzęta racicowe nie mogą się równocześnie znajdować na ładowni. Po załadowaniu ładownia winna być dokładnie oczyszczona i odkażona.

§ 16.

Psy w obwodzie obserwacyjnym dalszym muszą być trzymane na uwięzi wzgl. prowadzone na smyczy.

IV. Rejon ochronny.

Do tego rejonu ochronnego, utworzonego przez Starostę, (Prezydenta miasta) w porozumieniu z właściwym p. pow. lekarzem wet. zostaną wcielone wszystkie miejscowości, położone w promieniu, conajmniej 15 klm. od miejscowości zapowietrzonej. Przy tworzeniu rejonu tego należy uwzględnić nietylko 15 klm. odległości od miejscowości zapowietrzonej, ale także miejscowe stosunki (§ 168 V. A. V. G.)

§ 17.

W miejscowości zapowietrzonej jakoteż w promieniu conajmniej 15 kilometrów od miejscowości zapowietrzonej, który to rejon nie należy tworzyć jedynie wedle oddalenia miejscowości i granic na obszarze tego rejonu ochronnego przy ścisłem przestrzeganiu przepisów, odnoszących się do zagrody zapowietrzonej (ust. I) obwodu ściślejszego zapowietrzonego (ust. II) i obwodu dalszego obserwacyjnego (ust. III) należy zakazać:

a) odbywania targów i jarmarków na zwierzęta racicowe, z wyjątkiem targów rzeźnych na targowiskach na zwierzęta rzeźne, jakoteż wyprowadzania zwierząt racicowych z tego rejonu na targi i jarmarki. Zakaz ten odnosi się również do urządzeń podobnych do targów,
b) handlu zwierzętami racicowemi w razie potrzeby także handlu drobiem, który się odbywa bez poprzedniego zamówienia, albo poza granicami obwodu gminy siedziby procederowej handlarza. Jako handel w pojęciu tego przepisu uważa się także poszukiwanie zamówień przez handlarzy, chociażby ze sobą nie zabierali zwierząt i ich nie kupowali.
c) urządzania licytacji zwierząt racicowych. Zakaz ten nie ma zastosowania do licytacyj zwierząt we własnej nie zamkniętej zagrodzie właściciela, jeżeli rozchodzi się tylko o sprzedaż takich zwierząt, które były w posiadaniu licytującego conajmniej przez ostatnie 3 miesiące.
d) urządzanie publicznych wystaw zwierząt racicowych.
   Na wyjątki z zakazów, podanych pod a-d niniejszego, zezwolić może Wojewoda.

§ 18.

Na całym obszarze Wojew. Poznańskiego wolno załadowywać i wyładowywać zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie) na kolejach żelaznych tylko za każdorazowem indywidualnem zbadaniem wysyłanych zwierząt przez odnośnego państw. lek. wet. wzgl. lek. weterynarji, upoważnionego przez Wojewodę do tej czynności urzędowej i wystawieniem świadectwa zdrowotności.

§ 19.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego obowiązane są wszystkie mleczarnie zbiorowe, oddawać odpadki mleczarskie (zbierane mleko, serwatkę, maślankę) tylko po uprzedniem przegotowaniu do 90 stopni i po przepisowem odkażeniu wszystkich konwi mleczarskich, używanych do przewozu mleka 3% roztworem sody.

§ 20.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia, które nabiera mocy obowiązującej z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznanskiego, będą karane po myśli dz. III. przepisów karnych powołanej na wstępie ustawy pomorowej. — L. dz. 10410/26 —

Poznań, dnia 6 kwietnia 1926 r.

Wojewoda Poznański.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Koźmin, dnia 14 kwietnia 1926 r.

Starosta. — L. dz. 2834/26 4 II. —

Nr. 149. **Rozporządzenie policyjne.**

Na podstawie paragrafów 6, 12 i 15 ustawy o administracji policyjnej z dnia 11. marca 1850 (Zbiór Ustaw str. 265) par. 137 ustaw o ogólnej administracji krajowej z dnia 30 lipca 1883 r. (Zbiór Ustaw str. 195) tudzież par. 34 ustawy policyjnej o polach i lasach z dnia 1. kwietnia 1880 (Zbiór Ustaw str. 230) rozporządza się dla obwodu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego co następuje:

Par. 1.

Właściciele, dzierżawcy i użytkowcy drzew owocowych obowiązani są dwa razy rocznie i wprawdzie w maju i listopadzie poddać drzewa owocowe badaniu co do istnienia na nich mszycy wełnistej (krwistej) albo kazać je zbadać przez osoby upoważnione.

Par. 2.

Jeżeli zobowiązani do badania (par. 1) stwierdzili ukazanie się mszycy krwistej na swych drzewach owocowych albo stwierdzili podejrzane objawy jej istnienia, winni powiadomić o tem bezwłocznie miejscowe władze policyjne i przedsięwziąć własnym kosztem, według jej zarządzeń środki zapobiegające jej dalszym rozpowszechnianiu się. Dla zastosowania środków ochronnych miarodajną jest ogłoszona w tym celu instrukcja.

Par. 3.

Osobom, którym władza policyjna poruczyła zbadanie drzew owocowych albo przekonanie się o tem, czy środki ochronne i zapobiegawcze są zastosowane wogóle i w przepisany sposób, winien być dozwolony wstęp na grunt, na którym znajdują się dotknięte chorobą drzewa owocowe zarazy owocowe.

Par. 4.

Właścicielom, dzierżawcom i użytkowcom drzew u których stwierdzono pojawienie się mszycy krwistej, zakazuje się sprzedaży chorych drzew owocowych oraz zarazów.

Par. 5.

Przekroczenia karane będą grzywną do 300 zł albo aresztem o ile nie podlegają grzywnie według par. 34 ustawy policyjnej o polach i lasach. Prócz tego, środki ochronne, o ile zobowiązani do tego sami ich nie zastosowali, mogą być na ich koszt zastosowane przez władzę policyjną.

Par. 6.

Niniejsze rozporządzenie policyjne nabiera moc obowiązującą z dniem ogłoszenia. Zarazem znosi się rozporządzenie z dnia 11. 7. 1914 Dziennik Urzędowy byłej rejencji poznańskiej 1914 r. nr. 28/3768/20 I. A. 6.

Poznań, dnia 5 listopada 1920 r.

Wojewoda.

Instrukcja
do wykonania rozporządzenia policyjnego z dnia dzisiejszego o badaniu drzew owocowych co do istnienia mszycy krwistej z dnia 5 listopada 1920.

1) Mszyca krwista znajduje się, najczęściej na jednorocznych gałęziach na ramach tudzież w szczelinach kory w korzeniach drzew wprawdzie najczęściej na jabłoniach, rzadziej na gruszach tarninie.

Większe ogniska mszycy krwawej pojawiają się jako twory podobne do białej waty i pozostawiające przy rozduszeniu kleistą czerwoną masę.

Na jednorocznych gałęziach znajdują się także nabrzmienia wielkości fasoli lub grochu, po których rozpoznać można pojawienie się mszycy krwistej.

2) Chore miejsca należy za pomocą krótkiego pędla o sztywnej szczecinie 2 procentowym rozczynem lisolu, do którego dodać należy trochę szarego mydła. Jeżeli lisolu nie można dostać, w takim razie należy posmarować ogniska zarazy Abresalem albo rozcieńczonym w wodzie odkwaszonem karbolineum (na 1 litr wody 50—200 gr. zależnie od stanu choroby) kilkakrotnie aż do obumarcia kolonji mszczycy krwistej.

3) U drzew owocowych, dotkniętych mszycą krwistą należy wszystkie rany zasmarować starannie woskiem ogrodniczym albo smołą albo odkwaszonem karbolineum.

Wszystkie wyrostki korzeni u drzew owocowych chorych na mszycę krwawą należy obciąć i spalić.

Od drzewa samego, u którego mszyca krwawa znajduje się na korzeniach, na leżyna przestrzeni okapowej korony posypać ziemią grubą warstwą (około 2-3 cm) proszku tytoniowego i takową przekopać,

4) Instrukcja niniejsza nabiera mocy obowiązującej równocześnie z rozporządzeniem policyjnem,

Poznań, dnia 5 listopada 1920 r.

Wojewoda.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Koźmin, dnia 16 kwietnia 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 2854/26 —4. II. —

Nr. 150. Rozporządzenie weter. policyjne z powodu wygaśnięcia pryszczycy w Sapieżynie gminie.

W skutek wygaśnięcia zarazy pryszczycy w Sapieżynie gminie zmieniam obwody obserwacyjne ustalone w rozporządzeniu mojem z dnia 9. III. 26 L. dz. 1646/26 4. II. (Orędownik Urzędowy nr. 20 poz. 78) jak następuje:

Sapieżyn gmine wyłączam ze ścisłego obwodu obserwacyjnego i wcielam do dalszego obwodu obserwacyjnego.

Koźmin, dnia 15 kwietnia 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 1645/26 —4. II. —

Nr. 151. Z powodu stwierdzenia dalszego wypadku zarazy pryszczycy wśród zwierząt racicowych w dom Mokronos tutejszego powiatu, wcielam niniejszem do istniejących już obwodów obserwacyjnych (Orędownik Urzędowy nr. 20 poz. 135) następujące dalsze miejscowości:

A. Do obwodu ściślejszego.

Mokronos dwór.

B. Do obwodu dalszego.

Mokronos gmine.

Koźmin, dnia 15 kwietnia 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 2859/26 4 II. —

Nr. 152 Rozporządzenie policyjne dotyczące wścieklizny z dnia 11 stycznia 26 L. dz. 161/26 —4. II. — (Orędownik Urzędowy nr. 4 poz. 10) niniejszem znoszę.

Koźmin, dnia 14 kwietnia 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 161/26 —4. II. —

Nr. 153. **Ofiary i pokwitowania.**

Na powiatową kuchnię dla bezrobotnych nadesłano następujące ofiary:

P. P. Saalfeld, Bułaków 2 ctr. pszenicy
Mitschke, Gałązki 2 ctr. żyta
Mitschke, Staniew 2 ctr. jęczmienia

Za okazaną ofiarną pomoc Wydziału Powiatowemu w wydawaniu obiadów bezrobotnym, składam wszystkim ofiarodawcom serdeczne „Bóg zapłać".

Koźmin, dnia 15 kwietnia 1926 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Niemojowski

— L. dz. 1097/26 W. P. II. —

Dział ogłoszeniowy.

Czcionkami Zakładu Graficznego (właśc. Leon Goldbek) w Koźminie.